

del, og derfor er det ikke noget med, at det her skulle være et værn mod udenlandske opkøb. Det tror jeg vi er enige om. I øvrigt har jeg det også sådan, at om det er den ene eller den anden, der ejer det, er ikke så afgørende.

Med hensyn til de store kapitaldannelser i Danmark er det sådan – ud over at der er nogle store virksomhedsejere og nogle store aktionærer forskellige steder, som flytter penge rundt her og der – at det jo er lønmodtagerfondene, som er de store i den her sammenhæng. Men det, der var min pointe, var, hvad det har med skattevæsenet at gøre. Hvorfor er det skattevæsenet, der skal bidrage her? Hvorfor er det alle andre danskere, der skal bidrage til, at en direktør kan få nogle aktier. Det er det, jeg synes er noget underligt noget.

Hvorfor skal direktøren have tilskud – for et ekstraordinært skattefradrag er at sammenligne med et tilskud – til at købe nogle aktier? Hvorfor skal han det? Kan han ikke godt gøre det alligevel, selv om han ikke får tilskuddet?

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hvis vi nu sætter, at det her forslag kommer til at koste os 200 mio. kr. om året, kan skatteministeren så ikke bekræfte, at vi har et finansieringsproblem i størrelsesordenen 200 mio. kr.? Hvis vi ikke vedtog det her forslag, ville vi på den anden side have haft 200 mio. kr., som vi kunne have brugt til at sætte skatten ned på f.eks. mellemskatten.

Så kunne vi i højere grad have imødekommet – hvis det var det, vi ville – De Konservatives førsteprioritet, for jeg går stadig væk ud fra, at det ikke er det her forslag, der har førsteprioritet hos De Konservative.

Førsteprioriteten var, hvis man skulle forstå valgkampen ret, mellemskatten. Så når vi vedtager det her forslag, er konklusionen alt andet lige, at vi bevæger os væk fra at kunne opfylde De Konservatives drøm. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg tror ikke, jeg behøver at fordybe mig i det sidste spørgsmål. Jeg har vist allerede svaret på,

hvordan konkurrenceevnepakken blev skruet sammen, hvad der var formålet med den, og hvordan den blev finansieret.

Så skal jeg bare sige til hr. Aage Frandsen: Jeg forstår, at hr. Aage Frandsen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil stort set er ligeglade med, hvem der ejer danske virksomheder. O.k. Men er man også ligeglad med, hvordan virksomhedsklimaet er i Danmark? Er man ligeglad med, hvordan det er at drive virksomhed i Danmark? Er man ligeglad med, hvordan beskæftigelsen udvikler sig i Danmark? Er man ligeglad med, at vi ikke kan etablere nogle vilkår, der kan matche det internationale samfunds? Det tror jeg oprigtigt talt ikke.

Derfor vil jeg bare sige, at her er altså tale om et forsøg på at lave en ordening, som i øvrigt er kendt i mange andre lande, og vi lever altså i et internationalt samfund, hvor vi er nødsaget til at krybe ud af osteklokken.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan forstå, at skatteministeren blev lidt forturnet over, at vi er ligeglade med, om det er en spansk eller en dansk direktør eller en amerikansk direktør, der ejer aktierne i Danmark, fordi skatteministeren mener, at det vil ændre på virksomhedsklimaet, alt efter om det er den ene eller den anden.

Jeg synes, det er en lidt malplaceret kommentar, og derfor vil jeg komme med et meget malplaceret svar på den. Faktisk kan jeg bedre lide spansk klima, end jeg kan lide dansk. Så det skulle måske være et dumt svar på et dumt spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.